

Ha borúl, botorúl
veti rád a szívét
szirmát levelét
kereked veri szét

Hív távoli vágy,
mint lány kegyelem
de tart ez a zord
ez a mord fegyelem.

Az útat acélon
a célba talál
ott nyitja ki, szét
elédbe a lét
kapuját a halál.

ÓDA EGY VÍZCSEPPHEZ

Hideg s meleg szerelméből
született valóság
áramló levegők gyermeke
Dicsőség neked vízcsepp

Átlátszó testedben
'mennyi törvény remeg
olvadottan
mikor még csepp se vagy
te harmat, felszálló,
pára és permet, lehulló
te, virágot, világot itató

Dicsőség neked vízcsepp
ki idomaidban hordod
a szivárvány
fénytöréseinek szögét,
a káprázat színeit,
amik ragyogni tudnak benned,
a sárgát és lilát
a kéket és a kármint.

Dicsőség neked vízcsepp
Benned él a hópelyhek
könnyű és kemény geometriája
szabályok és alakzatok
vakító rendje,
ki üvegre dermeded
forró őserdők
buja növényzetét
indákat és pálmák
hajladozását

Dicsőség neked vízcsepp
mocskosan is oldó tisztaság,
benned az ismétlés
roppant ereje
te, sziklák pörölye,
ki a bazaltban kivésed
az Idő gödreit
és végigkergeted a földön
a jégverés ropogó fergetegét.

Dicsőség neked vízcsepp,
büszkeségem vagy most,
mert belőlem születél,
én leheltelek hűvös lapokra,
forró lehellet
láz és lihegés lecsapódása
a hideg közönyben.
Büszkeségem
és szomorúságom vagy,
mert a könnyek törvénye szerint
születél.
Dicsőség neked.

SZÉLBEN

Ki kell állni most a füvek közé, vedd le a köntösöd
selymes és érdes a fű a talpad alatt és bokád
fölött meglengeti harmatos csúcsait a reggeli fuvalom.

Millió csúcson millió gyöngy remeg és csillog
és pereg alá, amint jön, jön a távoli erős sugarakkal
ez a fuvallat, úgy jön, mint mikor fényes szemmel
ránézel arra, akit szeretsz és közeledel hozzá,
csak annyira, hogy tekintetteddel érintsd gyöngye bőrét

úgy jön ez a kis, szép szél, nem is jön, csak áramlik éppen
a fák zöld lélekzetéből, a kövek szürke és acélkék lélekzetéből,

felhők párás lélekzetéből, csak áramlik éppen
és hozza hozzád a tisztára mosott levegőt,
ezt a patyolat levegőt.